

áééÁ

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. november hó 26. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. év május hó 13. napján kelt 31.Fk.903/2019/81. számú ítéletét I.r. és II.r. vádlott tekintetében **megváltoztatja**.

II.r. vádlott születési ideje helyesbítésre került.

A vádlottak terhére rótt cselekményt társtettesként elkövetettnek minősíti.

I.r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

II.r. vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztésbe utólagos végrehajtás esetén a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt rendeli beszámítani.

II.r. vádlott helyesen 2020. január 15. napjától 2020. február 20. napjáig bűnügyi felügyelet alatt állt, 2020. március 26. napjától 2020. május 13. napjáig ismét bűnügyi felügyelet alatt állt.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.1861/2019. számú bűnjeljegyzéken 3. tétel alatt szereplő fanyelű ásó és 11. tétel alatt cirokseprű lefoglalását megszünteti és sértettnek rendeli kiadni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 22.860,- (huszonkettőezer-nyolcszázhatvan) Ft bűnügyi költséget I.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

- [1] A Fővárosi Törvényszék 2020. május 13-án kihirdetett 21.Fk.903/2019/81. számú ítéletével a fiatakorú I. rendű és II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 161. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés bűntettében.

- [2] Ezért I. rendű vádlottat 2 év szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztést fiatalkorúak börtönében kell végrehajtani. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban, illetve letartóztatásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, és meghatározta, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.
- [3] II. rendű vádlottat ugyancsak 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre függesztette fel azzal, hogy a szabadságvesztést utólagos végrehajtása esetén börtön fokozatban kell végrehajtani. Meghatározta, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből utólagos végrehajtás esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, a kiszabott szabadságvesztésbe utólagos végrehajtás esetén a vádlott által letartóztatásban töltött időt beszámítani rendelte. A bíróság elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét.
- [4] Az eljárás során lefoglalt fanyelű ást és cirokseprűt elkobozta, a többi bűnjelet a lefoglalás megszüntetése mellett megsemmisíteni rendelte.
- [5] A vádlottakat külön-külön kötelezte a felmerült bűnügyi költség rájuk eső részének megfizetésére.
- [6] Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést mindkét vádlott terhére téves minősítés miatt és a büntetés súlyosítása végett, míg a vádlottak és védőik az elsőfokú ítéletet tudomásul vették.
- [7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.700/2019/27. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal, csak a vádlottak büntetések súlyosítása végett, továbbá II. rendű vádlott vonatkozásában a kényszerintézkedés beszámítására pontosítása érdekében tartotta fenn, és a fellebbezés elbírálására a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti szabályok alkalmazása mellett tanácsülés kitűzését indítványozta.
- [8] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság mind a fiatalkorúak eljárására vonatkozó speciális, mind a koronavírus-járvány miatti veszélyhelyzet idején hatályos, a büntetőeljárás törvény általános szabályaitól eltérő eljárási szabályokat megtartotta. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, megalapozott tényállást állapított meg és okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a bűncselekményt törvényesen minősítette.
- [9] Észrevételezte azonban, hogy az ítélet rendelkező részéből az indokolásban részletezett társtettesi elkövetés megjelölése elmaradt. A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a törvényszék hiányosan vette számba, és a vádlottak terhére irányadó körülményeket nem értékelte kellő súllyal. Kifogásolta, hogy a törvényszék nem értékelte súlyosító körülményként a vádlottak terhére a szeszeseitől, új pszichoaktív anyagtól és a gyógyszertől befolyásolt bódult állapotban történő elkövetést, I. rendű vádlott az elkövetéskor garázdaság vétsége miatt büntetőeljárás, kábítószer birtoklásának vétsége miatt vádhalasztás hatálya alatt állt.
- [10] II. rendű vádlott szintén büntetőeljárás hatálya alatt állt az elkövetéskor lopás vétsége, kábítószer birtoklás vétsége, a közveszély okozás büntette miatt. A már folyamatban lévő büntetőeljárás alatt elkövetett, közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette, garázdaság vétsége, fogolyszökés büntette és csoportosan elkövetett garázdaság büntette miatt indult ellene büntetőeljárás.

- [11] Figyelemmel ezen körülményekre, a cselekmény jelentős tárgyi súlyára és a sérülés maradandó következményeire a terhelték társadalomra veszélyességére és életmódjára az ügyészség szerint indokolt velük szemben súlyosabb büntetés kiszabása, mely mindkét terhelt esetében a szabadságvesztés tartamának hosszabb időben történő meghatározását, ahhoz igazodó közügyektől eltiltást és II. rendű vádlottnál a végrehajtás felfüggesztése és a pártfogó felügyeletre vonatkozó rendelkezés mellőzését jelenti.
- [12] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) és (4) bekezdését figyelembe véve az I. és II. rendű vádlott tekintetében a büntetést kiszabó részében változtassa meg, mindkét vádlott büntetését súlyosítsa az ügyészi indítvány szerint, II. rendű vádlottnál a kényszerintézkedés beszámítására pontosítsa, a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket egészítse ki, az elírásokat javítsa egyebekben hagyja azt helyben.
- [13] A nyilvános ülésen jelenlévő ügyészség képviselője az átiratban foglaltakat fenntartva hangsúlyozta mindkét vádlott kedvező családi háttérét és azt, hogy fiatalok ellenére többször kerültek összeütközésbe a törvénnyel. Az elsőfokú bíróság körütekintően járt el a bűnösségi körülmények vizsgálata során, azonban az átiratban írtak szerint a bódult állapotban történő emelkedett elkövetést továbbá azt, hogy mindkét vádlott további büntetőeljárások hatálya alatt követte el a bűncselekményt nem értékelte kellő súlylyal. II. rendű vádlott esetében külön is hangsúlyozta, hogy a vádbeli bűncselekmény elkövetése óta is több bűncselekmény miatt indult vele szemben eljárás, mindez mutatja, hogy a vele szemben ez ideig alkalmazott nevelő jellegű intézkedések céljukat nem érték el.
- [14] I. rendű vádlott védője és II. rendű vádlott védője hangsúlyozta, hogy a határozat ellen fellebbezést nem jelentettek be, az ügyészi fellebbezés elutasítását és az elsőfokú ítélet minden tekintetben való helybenhagyását indítványozták.
- [15] Az utolsó szó jogán I. rendű vádlott elismerte, hogy jogosan ítélték el, hangsúlyozta, hogy próbálja életét helyrehozni, a javítóintézetből való eltávózása alatt bűncselekményt nem követett el, II. rendű vádlott pedig úgy fogalmazott, hogy tanult a történetekből.
- [16] Az ítéletábra az ügyészi fellebbezést I. rendű vádlott indítványára a Be. 598. § (2) bekezdése alapján az 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen bírálta el.
- [17] Miután a fellebbezés kizárólag a büntetés súlyosítását és a beszámításra vonatkozó rendelkezés pontosítását célozta a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pont alapján az ítéletábra a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében a törvényszék ítéletének csak a jogorvoslattal sérelmezett, valamint az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezéseit bírálta felül.
- [18] A korlátozott felülbírálat során, ugyanakkor a Be. 590. § (5) bekezdés szerint a másodfokú bíróság az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülvizsgálja az elsőfokú bíróság eljárásának és azon eljárási szabályok megtartását, melyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdése szerint az ítélet hatályon kívül kell helyezni, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezéseket a tekintetben, hogy nincs-e helye a vádlott felmentésének és az eljárás megszüntetésének, végül a felülbírálat kiterjed a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésekre is.

- [19] A felülbírálat során az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, a büntetőeljárás során nem került sor olyan abszolút a Be. 607. § (1) bekezdésében, illetve a 608. § (1) bekezdés a-f) pontjaiban írt eljárási szabálysértésekre, mely az ítélet érdemi felülbírálatát kizárná, erre egyébként a felek sem hivatkoztak, az elsőfokú bíróság az eljárást igen gondosan és alaposan folytatta le. Az eljáró nyomozó hatóság, ügyészség és bíróság az eljárás során hiánytalanul alkalmazta a Be. XLV. fejezetében foglalt, a fiatalkorúak elleni büntetőeljárásra vonatkozó speciális szabályokat. Az elsőfokú bíróság helytállóan alkalmazta a koronavírus-járvány miatti veszélyhelyzet idején hatályos a 74/2020 (III. 31.) számú, a Be. rendelkezéseinek eltérő alkalmazásáról szóló a Kormányrendeletet az egyesbíró eljárására (45.§), a nyilvánosság kizárására (71.§) és a szakértő telekommunikációs eszköz útján való meghallgatására (50. § (3) bekezdés a) pont).
- [20] A Be. 591. § (2) pontja alapján a másodfokú bíróság a törvényszék határozatának megalapozottságát nem vizsgálhatta és döntését az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Az ítélet tábla ugyanakkor szükségesnek találta az elsőfokú ítéletet vádlottak személyi körülményeire és előéletére vonatkozó részében helyesbíteni, kiegészíteni.
- [21] A vádlottak személyi körülményeire és korábbi büntetésére kapcsolatosan megállapított tények - különösen a közhiteles bűnügyi nyilvántartásban szereplő adatok - nem részei a Be. 561. § (3) c) pontjában szabályozott történeti tényállásnak, e tekintetben a tényállás kötött tényálláshoz kötöttség nem érvényesül, ezért a másodfokú bíróság:
az elsőfokú ítéletéből a vádlottak családtagjainak büntetőjogi előéletére vonatkozó részét (3. oldal első és (7) bekezdés) mellőzi;
rögzíti, hogy II. rendű vádlott ikergyermekei helyesen 2019. évben születtek (3. oldal 7. bekezdés);
II. rendű vádlottal szemben az elkövetés megelőzően 2017. május 11-én elkövetett lopás vétsége, 2017. augusztus 7-én elkövetett kábítószer-birtoklás vétsége és 2017. augusztus 22-én elkövetett közveszélyokozás büntette miatt, az elkövetés után 2018. szeptember 2-án elkövetett közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette, 2018. november 10-én elkövetett garázdaság vétsége és a 2019. június 17-én elkövetett fogolyszökés büntette miatt indult további büntetőeljárás (elsőfokú irat 7. sz. utóirat).
- [22] A kiegészítéssel és helyesbítéssel a Be. 561. § (3), b) pontjában foglalt tények és adatok hiánymentesek.
- [23] Az ítélet tábla az elsőfokú ítélet indokolása 7. oldal 4. bekezdése második mondatát, a sértett büntetőjogi előéletére vonatkozó megállapításokat mellőzi, azok az ügy eldöntése szempontjából semmilyen relevanciával nem bírnak.
- [24] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekmény jogi minősítése az elkövetői alakzatot kivéve törvényes.
- [25] Az elsőfokú ítélet indokolása szerint (8. oldal 3. bekezdés) a bíróság a vádlottak bűnösségét a Btk. 13. § (3) bekezdésére figyelemmel, társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntetében mondta ki. Ezzel szemben a rendelkező részben a társtettesi alakzatot nem tüntette fel, ezért a másodfokú bíróság e mulasztást pótolva a vádlottak cselekményét társtettesként elkövetettnek minősítette.

- [26] Az elsőfokú bíróság a vádlottak javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket túlnyomórészt feltárta, a súlyosító körülmények azonban mindkét vádlott tekintetében az ittas, a bódult állapotban való elkövetéssel egészítendő ki.
- [27] Az elkövetéskor I. rendű vádlott még nem töltötte be a tizennyolcadik életévét, a Btk.105. § (1) szerint fiataalkorú volt.
- [28] A fiataalkorúakkal szemben alkalmazott büntetés vagy intézkedés célja a Btk. 106. § (1) bekezdés értelmében elsősorban az, hogy a fiataalkorú helyes irányba fejlődjék és a társadalom hasznos tagjává válják, ennek érdekében a fiataalkorúakra a jogszabály a felnőtt korúak szemben enyhébb szankció kiszabását teszi lehetővé, egyéb jogkövetkezményeket állapít meg. A 106. § (2) bekezdése értelmében a fiataalkorúval szemben büntetést akkor kell kiszabni, ha az intézkedés alkalmazása nem célravezető, a (3) bekezdés szerint szabadságelvonással járó intézkedést vagy szabadságelvonással járó büntetést kiszabni csak akkor lehet, ha az intézkedés vagy büntetés célja más módon nem érhető el.
- [29] Bár a fiataalkorúak esetében a nevelési célzat kerül előtérbe, azonban az alkalmazandó joghátrány esetében a Btk. 79. §-ában írt a büntetés általános céljára is tekintettel kell lenni, annak a megelőzést kell szolgálnia, annak érdekében visszatartson másokat is a bűnelkövetéstől.
- [30] A Btk. 109. § (1) bekezdése értelmében a fiataalkorúra kiszabható szabadságvesztés legrövidebb tartama bármely bűncselekmény esetén egy hónap, a terhére megállapított bűncselekmény miatt I. rendű vádlottal szemben kiszabható szabadságvesztés leghosszabb tartama (3) bekezdés c) pont értelmében 5 év.
- [31] Az elsőfokú bíróság által e tételkeretek között kiszabott büntetés tartama nem tekinthető eltúlzottan enyhének, így annak lényeges súlyosítására másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.
- [32] II. rendű vádlott az elkövetést megelőzően két hónappal töltötte be 18. életévét, esetében a fiatal felnőtt kor enyhítő körülményként - figyelemmel büntetett előéletére - nem vehető figyelembe.
- [33] A tényállásból kitűnően az elkövetéskor a vádlott ikergyermekeivel volt terhes, részéről a bűncselekmény közvetlen előzménye a sértett szexuális közlekedése miatt kiváltott indulat volt. A sértett bántalmazásánál az általa használt eszköz társához képest a sérülés okozását illetően kevésbé volt veszélyes.
- [34] A fentiekre és figyelemmel arra is, hogy a bűncselekmény elkövetésekor 18. életévét alig haladta meg, az ítéletábla úgy találta, hogy a II. rendű vádlottal szemben kiszabott, a büntetési tételkereten belül meghatározott (2-8 évig tartó szabadságvesztés) joghátrány a a Btk. 80. § (1) bekezdésének megfelelően igazodik a konkrét cselekvőségéhez, tükrözi a cselekmény tárgyi súlyát és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességét is, ezért a büntetés súlyosítása, illetve végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása az elsőfokú bíróság érveivel is egyetértve nem indokolt.
- [35] Az ítéletábla Btk. 33. § (2) bekezdése alapján I. rendű vádlottal szemben a kiszabott közügyektől eltiltást mellékbüntetésként nevezte meg.
- [36] Az elsőfokú bíróság II. rendű vádlottat illetően a kiszabott szabadságvesztésbe a letartóztatásban töltött időt rendelte beszámítani, holott nemcsak letartóztatásban, hanem őrizetben is volt. A Be.

671. § 6. pontja értelmében egyszerűsített felülvizsgálati körébe tartozik az előzetes fogvatartás beszámítása, ezért az ítéletábra a fenti rendelkezést a törvénynek megfelelően pontosította.

- [37] Az elsőfokú bíróság a bűnjelként lefoglalt ást és seprűt, mint a bűncselekmény elkövetéséhez használt eszköz Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján elkobozni rendelte, azonban a (3) bekezdés értelmében az elkobzást az elkövetésként használt eszközre nem lehet elrendelni, ha a dolog nem az elkövető tulajdona. A lefoglalt dolgokról való rendelkezés a Be. 671. § 12. pontja értelmében ugyancsak az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozik, ezért az ítéletábra a fenti tárgyakra vonatkozó rendelkezést a törvénynek megfelelően megváltoztatta, és a Be. 320. § (1) bekezdés alapján a lefoglalás megszüntetése mellett az 321. § (1) bekezdés szerint a lefoglaláskor lefoglaláskori tulajdonosának, a sértettnek rendelte kiadni.
- [38] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.
- [39] II. rendű vádlott személyi adatait az ítéletábra a Be. 451. § (3) alapján helyesbítette.
- [40] Az elsőfokú bíróság pontatlanul tüntette fel II. rendű vádlott által kényszerintézkedésben töltött időt, ezért a másodfokú bíróság ezt helyesbítette.
- [41] Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a szükséges részben a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja és 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, egyebekben a 605. § alapján helybenhagyta.
- [42] A másodfokú eljárásban a Be. 613. § alapján megállapított bűnügyi költséget a Be. 575. § (1) alapján I. rendű vádlott viseli.

Budapest, 2020. november hó 26. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.Fk.903/2019/81. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 2.Fkf.139/2020/23. számú ítéletével 2020. november 26. napján jogerőre emelkedett és I. rendű vádlott tekintetében végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2020. november hó 26. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke